

Podzimky 2015

Napsal uživatel jenda

Neděle, 01 Listopad 2015 21:46 - Aktualizováno Pondělí, 02 Listopad 2015 16:38

Na podzimní prázdniny jsme se již tradičně vydali do naší táborové kuchyně v Novohradských horách. O průběhu výpravy vás nejlépe budou informovat právě vaše/naše děti.

Podzimky 2015

*Přijeli jsme v úterý večer, vyndali jsme si věci, dojedli jsme si jídlo, vyčistili jsme si zuby a šli jsme spát. Druhý den jsme se vzbudili docela brzy a my jsme měli denici. Bylo docela vedro (asi 30 °C) a hráli jsme *KÁMEN *NŮŽKY* PAPÍR* BOMBA, bylo to docela dobrý, ale pořád jsme prohrávali. Potom jsme se opalovali a byl volný program. Další hra byla dobrá, šli jsme na Signál a tam nám Karča vysvětlila pravidla a plížili jsme se co nejbliže ke Karče. Pak jsme připravovali oheň a šli jsme spát. Ve čtvrtek jsme vstávali brzy, protože jsme šli na výlet. Vrátili jsme se asi ve 14:30, doobědvali jsme se a hráli jsme nějaké kartení hry. V pátek jsme šli ke Čtverákům a večer jsme šli plavat. V sobotu jsme šli na výlet, ale nevstávali jsme tak pozdě. Večer jsme hráli karetní hry. V neděli jsme vstávali pozdě, protože nás nikdo nevbudil. Potom jsme se balili.*

Ráma

Podzimky z pohledu nespolečenského ještěra

Na podzimky jsem plánoval jet už mnohokrát a hlavně za účelem zažití Novohradských hor jinak než coby poněkud upocených a přelidněných čtrnáct dní, na které jsem si zvykl během letních táborů. A také mne dost mrzelo, že své přátele z tábora nevidám častěji. Zajímalo mě, jak funguje užší kolektiv s netolika možnostmi. Inu a v neposlední řadě - podzimní krajiny jsou jednou z mých srdcových záležitostí.

Novohradky se mi odhalily v obou mých oblíbených podobách podzimu, neskutečně nádherné. Zalité slábnoucím sluncem a zářící oranžovými korunami stromů pod reklamně modrou oblohou mi připomněli nedávné výjevy z Norska; sychravé a mizící v mlze jako mdlé siluety evokovaly pohled do jiného světa. Opravdu moc jsem litoval, že po dlouhých úvahách jsem nechal doma skicák.

Soužití s necalými dvěma desítkami táborníků rozlišných velikostí bylo také nezapomenutelným zážitkem. Přiznávám, místy klaustrofobickým a na nervy lezoucím, ale ne, že bych si stěžoval. Koneckonců, zaprděný teplíčko v podkroví kuchyně mi kolikrát přišlo vhod.

Shrnuto a podtrženo, mé první podzimky byly nezapomenutelné a rozhodně ne poslední.

Skopojen a unaven,

Berzeki